

Nr 67.

Ankom till riksdagens kansli den 4 april 1919 kl. 3 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om beredande av fast anställning eller vissa med sådan anställning förbundna förmåner åt personer, som stadigvarande syssla med städning och rengöring hos statsmyndigheter.

(3:e avd.)

I en inom första kammaren väckt, till statsutskottet remitterad motion (nr 53) har herr *C. Lindhagen* hemställt, att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t begära en undersökning, i vad mån icke blott uti de centrala ämbetsverken utan även i statens övriga verk och myndigheter personer äro på ett stadigvarande sätt sysselsatta med städnings- och rengöringsarbete, samt därefter ett övervägande, i vilka fall och under vilka förutsättningar dylika biträden böra tillerkännas fast anställning eller åtminstone vissa skäligen med sådan anställning förbundna förmåner såsom rätt till sjukhjälp, semester och pension.

Beträffande de skäl, motionären anfört till stöd för sin framställning, får utskottet hänvisa till motionen.

Såsom motionären själv påpekar, hava av honom tidigare i samma syfte väckta motioner föranlett till, att 1917 års riksdag hos Kungl. Maj:t begärt utredning beträffande »de inom de centrala ämbetsverken med avseende på städnings- och rengöringsarbeten m. m. förefintliga arbetsförhållandenas omfattning och art i avsikt att utröna, huruvida ändring bör vidtagas i sättet för anställandet av de personer, som utföra berörda arbete, eller vissa förmåner utöver de nu utgående böra

*Utskottets
yttrande.*

dem beredas». Att utredningen begränsades till de centrala ämbetsverken föranleddes givetvis därav, att man vid utredningens igångsättande icke borde stanna i ovisshet om dess omfattning, utan kunde snabbare och klarare förskaffa sig bestämd uppfattning om, huruvida särskild ändring i anställningsvillkoren för de å detta arbetsområde anställda skulle visa sig motiverad. När riksdagen i sin skrivelse om denna utredning icke uttalade sig om, vilka förändrade anställningsvillkor och förmåner, som kunde anses skäliga och lämpliga, berodde detta helt naturligt därpå, att utredningen just avsåg att ådagalägga, vilka förmåner av ena eller andra arten, som vore av förhållandena betingade. Att riksdagen nu skulle, innan den sålunda begärda utredningen kommit till stånd, ånyo begära en liknande, ehuru än mera utvidgad sådan, synes utskottet icke lämpligt. Utskottet får därför hemställa,

att herr Lindhagens förevarande motion icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 4 april 1919.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:
från första kammaren: herrar *S. H. Kvarnzelius, C. J. G. Swartz, O. M. Strömberg, H. F. Lamm, G. M. H. Ekelund, A. C. Lindblad, J. Nilsson, O. Bergqvist, C. G. Ekman, H. G. W. Wrangel, A. Pers* och *N. Åkesson* samt
från andra kammaren: herrar *J. Olofsson, N. A. Nilsson* i Kabbarp, *A. Andersson* i Råstock, *J. Jönsson* i Revinge, *P. Nilsson* i Bonarp, *S. Bengtsson* i Norup, *P. A. Hansson* i Stockholm, *P. B. Nilsson* i Landeryd, *J. Erlansson, C. R. Jansson* i Falun, *O. Nilsson* i Örebro och *K. E. W. Söderhielm*.
